

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2014, čj. 2665/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 4. 2015, čj. 5 A 204/2014-26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 28. 12. 2011 podal žalobce k žalované žádost o určení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby. V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaná řízení o této žádosti zastavila, neboť právní služba se měla týkat zastoupení před Ústavním soudem v řízení o ústavní stížnosti „*proti rozhodnutí Krajského soudu České Budějovice sp.zn.: 8 Co 1149/10, Spr 1339/11*“, jež je však u tohoto soudu evidována jako skončená od 20. 10. 2010; ústavní stížnost tedy bylo možno podat nejpozději do 20. 12. 2010 a požadovaná právní služba byla proto bezpředmětná. V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované vyzval Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) žalobce k zaplacení soudního poplatku. O následné žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků rozhodl městský soud v záhlaví označeným rozhodnutím tak, že se mu toto osvobození nepřiznává.

[2] Uvedené usnesení městského soudu žalobce napadl kasační stížností, a to s argumentací shodnou s odůvodněním stovek jiných jím podaných žalob i kasačních stížností. Znovu namítá např. „*sveřepou pitomost*“, jakési intriky či zaujatost městského soudu. Obdobně jako v jiných žalobcových právních věcech má i nyní Nejvyšší správní soud za to, že žalobce svými podáními (a tedy i nynější kasační stížností) toliko zneužívá práva na soudní ochranu, veden – jak již městský soud správně uvedl – snahou vést soudní řízení pro řízení, a nikoliv proto, aby byla ochraňována jeho reálně existující práva. Podrobně vyložil Nejvyšší správní soud svůj postoj k těmto žalobcovým snahám v usnesení ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16. Pro skutkovou a právní podobnost nyní řešené věci Nejvyšší správní soud na toto usnesení odkazuje, neboť nemá důvodu jakkoli se od argumentace v citovaném usnesení použité a žalobci známé odchýlit. Kasační stížnost proto Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s.

[3] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. května 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu